

DZIEŃ 1

Słowo życia: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!”
(Mk 1, 15)

Święta Maryjo, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Święta Maryja.

Oblubienica Józefa. Dziewica i Matka.

Święty Józef zupełnie inaczej musiał sobie wyobrażać ich wspólne życie.

Mimo to wziął Maryję do siebie razem z całą tajemnicą Jej macierzyństwa, razem z Synem, który przyszedł na świat za sprawą Ducha Świętego, aby odkupić swój lud.

Maryję i Józefa łączy nie tylko ich wspólna miłość, ale także posłuszeństwo wobec woli Bożej – otwartość i zgoda na Boże plany.

Uczmy się od serca Józefa gotowości do rezygnacji ze swoich planów i wyobrażeń. Naśladujmy otwartość i zgodę na Bożą wolę, która jest zaproszeniem do realizacji nowych, zaskakujących scenariuszy miłości.

Marek:

To nie my wyświadczamy Matce Bożej przysługę, kiedy się Jej oddajemy, ale Ona wskazuje nam Boże miłosierdzie i łaskę kiedy pragnie nas przyjąć. Zawierzenie się Maryi oraz św. Józefowi jest dla nas wielkim darem, który należy przyjąć z wdzięcznością. Nasz niebieski Ojciec powierzył ich opiece swojego Syna!

Serce Józefa uczy nas, że prawdziwa miłość ma w sobie coś z przyjaźni, o którą stale musimy zabiegać. Troszcząc się o Maryję, wskazuje, że miłość jest czymś ukrytym, nadprzyrodzonym i dynamicznym. Serce kochające spogląda uważnie w przyszłość, nie ignorując teraźniejszości – znosi wszelkie przeciwności dla większej chwały Bożej.

Św. Jan Paweł II: „Powołany na Opiekuna Zbawiciela «Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie» (Mt 1, 24). Czerpiąc inspirację z Ewangelii, Ojcowie Kościoła już od pierwszych wieków podkreślali, że św. Józef, który z miłością opiekował się Maryją i z radością poświęcił się wychowaniu Jezusa Chrystusa, także dziś strzeże i osłania mistyczne Ciało Odkupiciela, Kościół, którego figurą i wzorem jest Najświętsza Dziewica” (*Redemptoris Custos* 1).

Papież Franciszek: „[Józef] miał odwagę podjąć się prawnego ojcostwa Jezusa, któremu nadał imię objawione przez Anioła: «nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów» (Mt 1, 21). Jak wiadomo, wśród ludów starożytnych nadawanie imienia osobie lub rzeczy oznaczało nabycie ich na własność, jak to uczynił Adam w opisie Księgi Rodzaju (por. 2, 19–20)” (*Patris corde*, wstęp).

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów *Litanie do św. Józefa*.

Ćwiczenie dodatkowe:

Oddaj całe swoje życie Bogu na wzór Maryi i Józefa.

Notatki twojego serca:
